

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3010/2023
03.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилца АА из ..., ББ из села ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Зоран Георгијев из ..., против тужене „Хеба“ а.д. Бујановац, чији је пуномоћник адвокат Данило Дозет из ..., ради уплате премија осигурања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 544/13 од 10.04.2013. године, у седници већа одржаној 03.07.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 544/13 од 10.04.2013. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 544/13 од 10.04.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању, Судска јединица у Бујановцу П1 114/12 од 23.01.2013. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да уплати премије за добровољно пензијско осигурање код „Дунав“ друштва за управљање добровољним пензијским фондом а.д. Београд и то у корист тужилце АА у износу од 96.000,00 динара за период од 01.03.2006. године до 09.02.2009. године, у корист ББ у износу од 96.000,00 динара, за период од 01.03.2006. године до 07.02.2009. године и у корист тужилце ВВ у износу од 48.000,00 динара, за период од 01.03.2006. године до 01.10.2007. године. Ставом другим изреке, наложено је туженој да тужилцама накнади трошкове парничног поступка у износу од 119.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 544/13 од 10.04.2013. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију и допуну ревизије, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/2018-у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити правних питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе. Побијаном пресудом није одступљено од сада важеће судске праксе и правног става Врховног касационог суда усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 07.06.2019. године, који гласи: „Запослени имају непосредно право да захтевају од послодавца да уплати доспеле премије за добровољно пензијско осигурање. Уплата ће се извршити по основу уговора који је закључио са осигуравачем и по основу појединачног колективног колективног уговора.“.

На основу изнетог, применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку није дозвољено одлучивање о ревизији тужене која је изјављена као посебна ревизија.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужиље су тужбу поднеле 14.02.2012. године, а вредност предмета спора за сваку тужиљу (нису једниствени супарничари) не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како у овом спору из радног односа, који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, вредност побијаног дела не прелази ревизијски цензус, то изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**